

Osobné skúsenosti

15. Margarita Karjagina

Ako dieťa som vyrastala v atmosfére lásky. Rodičia sa mali radi a nás – svoje deti, tiež milovali.

V mladosti som bola veľmi aktívny človek, či už ako členka Zväzu mládeže (SZM) a neskôr aj na vysokej škole. Milovala som navštevovať rôzne výstavy, chodiť do divadla, zapájala som sa do rôznych krúžkov – najradšej som robila ručné práce. Vždy ma všetko zaujímalo. Vysokú školu som skončila s diplomom „inžinier - mechanik“.

Potom som sa vydala za veľmi dobrého človeka. Narodili sa nám 4 deti. Každoročne sme celá rodina, aj spolu s priateľmi, trávili voľný čas na turistických výstupoch a túrach. Upútala nás horská aj vodná turistika. Všetko prebiehalo hladko a nič nenaznačovalo blížiacu sa tragédiu. Zrazu prišiel šok: manžel náhle zomrel na infarkt. Ako sa všetko zmenilo! Zostala som sama so štyrmi neploletými deťmi. Nebolo dosť ani peňazí, ani síl, ani času. No, najhlavnejšie bolo, že v mojom srdci zostal neutíchajúci smútok. Celý čas som bola obklopená láskou, a zrazu – obrovská prázdnota, ktorú som nemohla ničím rovnocenným zaplniť. Len deti a starostlivosť o ne mi pomohli prežiť túto tragickú situáciu. Začala som uvažovať o zmysle života. Rozhodla som sa pre istotu dať pokrstiť deti, hoci som úplný zmysel tohto obradu nechápala. Počas tohto obradu som žiadneho Boha nevnímala. Pre každý prípad som sa dala pokrstiť aj ja, ale zmeny v srdci, ani v živote som nepocítila.

Raz som videla reklamu, že v našom meste prebieha program Štúdia Biblie. Rozhodla som sa, že sa tam pôjdem pozrieť a budem počúvať. Nejaký čas som tam chodila, potom ma pohltili každodenné starosti a tak som prestala chodiť, ale srdce ma stále ťahalo tam, kde znelo Božie Slovo.

Po istom čase mi zavolali a ponúkli mi možnosť pokračovať v štúdiu Biblie, už v cirkevnom spoločenstve. S radosťou som súhlasila a keď som tam prišla, na moje prekvapenie som uvidela celú „hordu“ ľudí, ktorí dychtili po vedomostiach. Tentoraz som navštevovala všetky študijné hodiny s oveľa väčším záujmom. Postupne, čím viac som študovala Bibliu, tým viac som začala vidieť svoje charakterové nedostatky, hoci predtým som sa považovala za človeka, ktorému niet čo vytknúť. Tiež som pochopila, že Boh je Osoba a že sa s Ním dá komunikovať obyčajnými slovami. Život nadobudol nový, prekrásny zmysel. Pochopila som, že život sa pre mňa neskončil, a že sa, v určitom zmysle, život ešte len začína. Predo mnou bola budúcnosť – večnosť s Ježišom, ktorý miluje nás všetkých!

Ale to neznamená, že sa všetky moje problémy skončili. Jednoducho, bolo pre mňa ľahšie riešiť problémy s Bohom. V tom čase som mala vážne problémy so synom a s dcérou. A keby nebolo Boha, keby mi nepomohli bratia a sestry z cirkevného spoločenstva, tak

neviem, čo by som robila. No s Božou pomocou a vďaka modlitbám ľudí zo spoločenstva sa tieto obrovské problémy vyriešili.

Teraz mám 64 rokov, pracujem ako profesorka na strednej odbornej škole pre automechanikov. Zasa mám chuť do života, chodievam na túry so rovnakými priateľmi ako kedysi. Venujem sa, ako za mlada, mnohým rôznorodým a prospešným záľubám. Stále navštevujem cirkevné spoločenstvo, študujem Bibliu.

Uvedomila som si, že ani po smrti najdrahšieho človeka sa život neskončí. Boh nám môže dať nový zmysel života a ukázať nám cestu!

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

